

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Utworzenie Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej ***I

P6_TA(2009)0379

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej (COM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD))

(2010/C 212 E/54)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0066),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 63 ust. 1 i 2, a także art. 66 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0071/2009),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0279/2009),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. podkreśla, że przy ustanawianiu Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej będą mieć zastosowanie przepisy pkt 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽¹⁾ (PMI); podkreśla, że jeżeli władza ustawodawcza podejmie decyzję o ustanowieniu takiej agencji, Parlament przystąpi do negocjacji z drugim organem władzy budżetowej w celu terminowego uzyskania porozumienia w sprawie finansowania agencji zgodnie z odpowiednimi przepisami PMI;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

P6_TC1-COD(2009)0027**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 7 maja 2009 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 1, art. 63 ust. 2 i art. 66;

uwzględniając wniosek Komisji ||,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem polityki wspólnotowej w zakresie wspólnego europejskiego systemu azylowego jest, zgodnie z założeniami programu haskiego, stworzenie wspólnego obszaru azylowego za pomocą skutecznej, ujednoliconej procedury, zgodnie z wartościami i tradycją humanitarną Unii.
- (2) W ciągu ostatnich lat, dzięki wprowadzeniu wspólnych minimalnych norm osiągnięto znaczne postępy na drodze do wspólnego europejskiego systemu azylowego. Jednakże jeśli chodzi o przyznawanie ochrony i o formy tej ochrony, wciąż istnieją duże rozbieżności między państwami członkowskimi.
- (3) W swoim planie polityki azylowej || przyjętym w czerwcu 2008 r. Komisja zapowiedziała, iż będzie prowadzić działania na rzecz rozwoju wspólnego europejskiego systemu azylowego, z jednej strony proponując wprowadzenie zmian w istniejących instrumentach prawnych w celu większej harmonizacji obowiązujących norm, a z drugiej strony zwiększając wsparcie na rzecz zacieśniania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, w szczególności poprzez przedstawienie wniosku legislacyjnego w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej, aby umożliwić lepszą koordynację współpracy operacyjnej państw członkowskich w celu skutecznego wprowadzania w życie wspólnych zasad.
- (4) Przyjmując we wrześniu 2008 r. Europejski pakt o imigracji i azylu ||, Rada Europejska uroczyście przypomniała, że każdy prześladowany cudzoziemiec ma prawo otrzymać pomoc i ochronę na terytorium Unii Europejskiej na podstawie Konwencji genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, zmienionej protokołem z Nowego Jorku z dnia 31 stycznia 1967 r. i innymi odpowiednimi traktatami. Rada Europejska ponadto stanowczo postanowiła „utworzyć w 2009 roku europejskie biuro wsparcia, które będzie miało za zadanie ułatwiać wymianę informacji, analiz i doświadczeń między państwami członkowskimi i rozwijać współpracę w konkretnych dziedzinach między administracjami odpowiedzialnymi za rozpatrywanie wniosków o azyl”.

⁽¹⁾ Dz.U. C

⁽²⁾ Dz.U. C

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- (5) Praktyczna współpraca w dziedzinie azylu ma na celu zwiększenie konwergencji **i jakości** procesów podejmowania decyzji w dziedzinie azylu przez państwa członkowskie, w ramach przepisów prawnych UE. W ramach praktycznej współpracy podjęto w ostatnich latach szereg działań, a zwłaszcza przyjęto wspólny instrument uzyskiwania informacji o krajach pochodzenia oraz ustanowiono wspólny program szkoleń dla pracowników służb azylowych (European Asylum Curriculum).
- (6) Względem tych państw członkowskich, których krajowe systemy azylowe znajdują się pod szczególną lub nieproporcjonalną presją, zwłaszcza z racji swojego położenia geograficznego lub sytuacji demograficznej, Europejski Urząd Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej powinien pomagać przy wdrażaniu **wiążących** mechanizmów solidarności w celu wspierania lepszego rozmieszczenia osób korzystających z ochrony międzynarodowej między państwami członkowskimi **zgodnie z przejrzystymi, jednoznacznymi i innymi niż uznaniowe zasadami**, czuwając przy tym, by nie dochodziło do nadużyć systemów azylowych.
- (7) W celu wypracowania skutecznych *mechanizmów* i dalszego ich rozwijania, konieczne jest utworzenie wyspecjalizowanego organu – Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej (zwanego dalej „Urzędem”) – mającego wspierać i koordynować tego rodzaju działania.
- (8) Aby wykonywać swoje uprawnienia w sposób optymalny, Urząd powinien cieszyć się niezależnością w dziedzinach technicznych oraz posiadać autonomię prawną, administracyjną i finansową. Dlatego właśnie Urząd powinien być organem wspólnotowym, posiadającym osobowość prawną i dysponującym uprawnieniami wykonawczymi, które zostają mu przyznane na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (9) Aby wykorzystać wiedzę fachową i wsparcie, jakich mogą dostarczyć *Urząd Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) i organizacje pozarządowe*, Urząd powinien ściśle z nimi współpracować. Dlatego właśnie rola UNHCR **i organizacji pozarządowych** powinna być w pełni uznana **i powinny one** w pełni uczestniczyć w pracach Urzędu. Urząd powinien także ściśle współpracować z właściwymi organami państw członkowskich, które prowadzą działania w dziedzinie azylu, z organami krajowych służb imigracyjnych i azylowych oraz z innymi organami a także wykorzystywać ich zdolności i wiedzę fachową oraz współpracować z Komisją. Państwa członkowskie powinny współpracować z Urzędem, aby umożliwić mu wykonanie jego zadań.
- (10) Urząd powinien stać się europejskim centrum eksperckim w dziedzinie azylu i odpowiadać za ułatwianie, koordynację i zacieśnianie praktycznej współpracy państw członkowskich w dziedzinie azylu pod wieloma względami. Uprawnienia Urzędu powinny być ukierunkowane na realizację trzech ważnych zadań, a mianowicie wspierania praktycznej współpracy w dziedzinie azylu, wspierania państw członkowskich znajdujących się pod szczególną presją oraz przyczynianie się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego.
- (11) Urząd nie powinien dysponować żadnymi uprawnieniami bezpośrednimi lub pośrednimi w zakresie podejmowania decyzji przez organy państw członkowskich w sprawie indywidualnych wniosków o przyznanie ochrony międzynarodowej.
- (12) Aby służyć szybkim i skutecznym wsparciem operacyjnym państwom członkowskim, których systemy azylowe znajdują się pod dużą presją, Urząd powinien koordynować oddelegowywanie na terytorium wnioskujących państw członkowskich zespołów wsparcia w dziedzinie azylu, w skład których wchodzi eksperci z dziedziny azylu. Zespoły te powinny przede wszystkim służyć wiedzą fachową w zakresie usług tłumaczenia ustnego, posiadanymi informacjami o krajach pochodzenia oraz wiedzą w zakresie rozpatrywania wniosków azylowych i zarządzania nimi. Aby zapewnić skuteczność ich oddelegowywania, zasady działania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu powinny być regulowane przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (13) Urząd powinien spełniać swoją rolę w taki sposób, by stać się punktem odniesienia pod względem niezależności oraz naukowej i technicznej jakości świadczanego wsparcia i rozpowszechnianych informacji, przejrzystości swoich procedur i metod działania, gotowości do wywiązywania się z zadań, które są mu powierzone.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- (14) Aby skutecznie kontrolować funkcjonowanie Urzędu, Komisja i państwa członkowskie powinny być reprezentowane w zarządzie. W miarę możliwości zarząd Urzędu powinien składać się z dyrektorów operacyjnych krajowych służb odpowiedzialnych za politykę azylową lub ich przedstawicieli. Zarząd powinien dysponować niezbędnymi uprawnieniami do sporządzania budżetu, kontroli jego wykonywania, przyjmowania odpowiedniego rozporządzenia finansowego, ustanawiania przejrzystych zasad działania w zakresie decyzji podejmowanych przez Urząd i mianowania dyrektora wykonawczego. Aby w pełni włączyć UNHCR w prace Urzędu i ze względu na jego wiedzę fachową w dziedzinie azylu, powinien on być członkiem zarządu bez prawa głosu. **Mając na uwadze charakter zadań Urzędu oraz rolę dyrektora wykonawczego, należy włączyć Parlament Europejski w proces wyboru kandydatów proponowanych na to stanowisko.**
- (15) Aby zapewnić szybkie i skuteczne zarządzanie Urzędem, powinien być on wspomagany przez komitet wykonawczy, składający się z przedstawicieli państw członkowskich, którego zadaniem będzie doradzanie dyrektorowi wykonawczemu Urzędu i przedstawianie opinii zarządowi.
- (16) Aby zagwarantować pełną autonomię i niezależność Urzędu, należy przyznać mu odrębny budżet, którego przychody pochodziłyby głównie z wkładu Wspólnoty. **Finansowanie Urzędu powinno podlegać porozumieniu władzy budżetowej zgodnie z pkt 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (1).** Procedura budżetowa Wspólnoty powinna mieć zastosowanie do wkładu Wspólnoty i innych dotacji, którymi obciążony jest budżet ogólny Unii Europejskiej. Kontrola sprawozdań finansowych powinna być przeprowadzona przez || Trybunał Obrachunkowy.
- (17) Aby Urząd mógł skutecznie wypełniać swoją rolę i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do realizacji swoich zadań, Urząd powinien współpracować z innymi organami wspólnotowymi, zwłaszcza z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX), ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 (2) i Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 168/2007 (3). Urząd powinien również współpracować z właściwymi organami krajów trzecich, organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, i krajami trzecimi w ramach ustaleń roboczych przyjętych zgodnie ze stosownymi postanowieniami traktatu z **myślą o zapewnieniu zgodności z międzynarodowymi i wspólnotowymi standardami prawnymi w dziedzinie azylu.**
- (18) Aby Urząd mógł skutecznie wypełniać swoją rolę, udział w jego pracach powinien być otwarty dla państw, które zawarły ze Wspólnotą || umowy na mocy których przyjęły i stosują przepisy wspólnotowe w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, takich jak || Norwegia, Islandia i Szwajcaria. Urząd może również, za zgodą Komisji, przyjmować ustalenia robocze, **w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi i wspólnotowymi standardami prawnymi w dziedzinie azylu**, z krajami innymi niż te, które zawarły ze Wspólnotą || umowy na mocy których przyjęły i stosują przepisy wspólnotowe. Jednakże w żadnym wypadku Urząd nie powinien prowadzić autonomicznej polityki zewnętrznej.
- (19) **Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (4) (rozporządzenie finansowe), a w szczególności jego art. 185, powinno mieć zastosowanie do Urzędu.**
- (20) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (5) powinno mieć nieograniczone zastosowanie do Urzędu, który powinien przystąpić do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (6).

(1) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

(3) Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1.

(4) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

(5) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

(6) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- (21) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ powinno mieć zastosowanie do Urzędu.
- (22) Operacje przetwarzania danych osobowych przez Urząd powinny podlegać przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (23) Niezbędne przepisy dotyczące pomieszczeń, jakie należy Urzędowi zapewnić w przyjmującym go państwie członkowskim a także specyficzne przepisy mające zastosowanie do pracowników Urzędu i członków ich rodzin powinny być określone w porozumieniu w sprawie siedziby. Ponadto państwo członkowskie przyjmujące Urząd powinno zapewnić mu najlepsze możliwe warunki dla prowadzenia działalności, w tym pod względem edukacji dzieci i transportu, aby mógł on przyciągnąć odpowiednie zasoby ludzkie wysokiej jakości, z największego możliwego obszaru geograficznego.
- (24) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ułatwienie i zacieśnienie praktycznej współpracy państw członkowskich w kwestiach azylowych oraz przyczynienia się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podejmować działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.
- (25) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana, ani nie podlega jego stosowaniu.
- (26) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami ustanowionymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i powinno być stosowane zgodnie z jej art. 18 dotyczącym prawa azylu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

USTANOWIENIE I ROLA EUROPEJSKIEGO URZĘDU WSPARCIA W ZAKRESIE POLITYKI AZYLOWEJ

Artykuł 1

Ustanowienie Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej

Niniejszym ustanawia się Europejski Urząd Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej (zwany dalej „Urzędem”) w celu przyczyniania się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego i zacieśniania praktycznej współpracy państw członkowskich w dziedzinie azylu.

Artykuł 2

Rola Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej

1. Urząd ułatwia, koordynuje i zacieśnia praktyczną współpracę państw członkowskich w dziedzinie azylu pod wieloma względami, aby przyczynić się do lepszego wdrożenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego aspektów zewnętrznych.
2. Urząd służy wsparciem operacyjnym państwom członkowskim, których systemy azylowe znajdują się pod dużą presją, zwłaszcza koordynując zespoły wsparcia w dziedzinie azylu, w skład których wchodzi eksperci z dziedziny azylu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

3. Urząd udziela wsparcia naukowego i technicznego w zakresie polityki i prawodawstwa wspólnotowego we wszystkich dziedzinach mających bezpośredni lub pośredni wpływ na kwestie azylowe, aby móc udzielać pełnego wsparcia praktycznej współpracy w dziedzinie azylu i wykonywać swoje zadania w sposób optymalny. Urząd jest niezależnym źródłem informacji na temat wszystkich kwestii przynależących do tych dziedzin.

4. Urząd spełnia swoją rolę w taki sposób, by stać się punktem odniesienia pod względem niezależności oraz naukowej i technicznej jakości świadczonych wsparcia i rozpowszechnianych informacji, przejrzystości swoich procedur i metod działania, gotowości do wywiązywania się z zadań, które są mu powierzone oraz wsparcia informatycznego niezbędnego do wykonywania swoich uprawnień.

5. Urząd wykonuje swoje zadania bez uszczerbku dla zadań powierzonych Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) i ściśle współpracuje z nią oraz z || UNHCR.

6. Urząd nie powinien dysponować żadnymi bezpośrednimi ani pośrednimi uprawnieniami w zakresie podejmowania decyzji przez organy państw członkowskich w sprawie indywidualnych wniosków o przyznanie ochrony międzynarodowej.

ROZDZIAŁ 2

ZADANIA EUROPEJSKIEGO URZĘDU WSPARCIA W ZAKRESIE POLITYKI AZYLOWEJ

Sekcja 1

Wspieranie praktycznej współpracy w dziedzinie azylu

Artykuł 3

Wymiana informacji i dobrych praktyk

Urząd organizuje, promuje i koordynuje wszelkie działania umożliwiające wymianę informacji, a także identyfikację i wymianę dobrych praktyk w dziedzinie azylu między państwami członkowskimi.

Artykuł 4

Informacje o krajach pochodzenia

Urząd organizuje, promuje i koordynuje wszelkie działania związane z informacjami o krajach pochodzenia, a w szczególności:

- a) gromadzi **w sposób przejrzysty i bezstronny** – wykorzystując wszelkie istotne źródła, w tym rządowe i pozarządowe, **organizacje międzynarodowe i instytucje UE – odpowiednie, wiarygodne, dokładne i aktualne** informacje o krajach pochodzenia osób ubiegających się o azyl i osób występujących o ochronę międzynarodową;
- b) zarządza portalem, na którym gromadzone są informacje o krajach pochodzenia, zapewnia jego rozwój i obsługę techniczną, **a także jego dostępność i przejrzystość**;
- c) opracowuje wspólny format i wspólną metodykę prezentowania, weryfikowania i wykorzystywania informacji o krajach pochodzenia;
- d) **bezstronnie** analizuje informacje o krajach pochodzenia i sporządza sprawozdania o krajach pochodzenia **zgodnie z lit. (a), dążąc do wspólnych kryteriów oceny**.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 5

Wsparcie w zakresie przesiedlania wewnątrzspółnotowego osób objętych ochroną międzynarodową

Względem tych państw członkowskich, których krajowe systemy azylowe znajdują się pod szczególną lub nieproporcjonalną presją, zwłaszcza z racji swojego położenia geograficznego lub sytuacji demograficznej, Urząd koordynuje wymianę informacji i wszelkie inne działania związane z wdrażaniem instrumentów i mechanizmów dotyczących przesiedlania wewnątrzspółnotowego ■ osób objętych ochroną międzynarodową w Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Wsparcie w zakresie szkoleń

1. Urząd, **w ścisłej współpracy z UNHCR i odpowiednimi organizacjami pozarządowymi**, tworzy i rozwija szkolenia przeznaczone dla członków wszystkich krajowych organów administracyjnych i sądowych oraz wszelkiego rodzaju organów krajowych służb **lub innych podmiotów formalnie biorących udział w procedurze azylowej w państwach członkowskich**.
2. Urząd rozwija europejski program szkoleń dla pracowników służb azylowych, **w skład którego wchodzi co najmniej szkolenia na temat prawa międzynarodowego dotyczącego uchodźców i praw człowieka oraz dorobku prawnego Wspólnoty w dziedzinie azylu**, i zarządza nim.
3. Szkolenia oferowane przez Urząd mogą być ogólne, specyficzne lub tematyczne.
4. Szkolenia specyficzne **lub tematyczne** dotyczą przede wszystkim następujących kwestii:
 - a) kwestii związanych z rozpatrywaniem wniosków o azyl składanych przez małoletnich, osoby wymagające szczególnego traktowania i mające specyficzne potrzeby;
 - b) sposobów rozpoznawania symptomów bycia torturowanym;
 - c) technik rozmowy;
 - d) zasad wykorzystywania sprawozdań z ekspertyz medycznych i prawnych w procedurach azylowych;
 - e) wszelkich kwestii dotyczących wytwarzania i wykorzystania informacji o krajach pochodzenia;
 - f) specyficznych kwestii prawnych lub związanych z orzecznictwem.
5. Szkolenia mają na celu przede wszystkim zapewnienie wysokiej jakości szkoleń osobom, do których są kierowane, jak również zdefiniowanie podstawowych zasad i wzorcowych dobrych praktyk w celu zwiększenia spójności praktyk, metod administracyjnych i orzecznictwa krajowego.
6. Dla ekspertów, którzy wchodzi w skład rezerwy interwencyjnej w dziedzinie azylu, o której mowa w **art. 15**, Urząd organizuje szkolenia specjalistyczne, dostosowane do rodzaju powierzanych im zadań i wykonywanych przez nich uprawnień, a także okresowe ćwiczenia przeznaczone dla tych ekspertów, odpowiadające harmonogramowi specjalistycznych szkoleń i ćwiczeń, określonego w rocznym programie prac Urzędu.
7. Urząd może we współpracy z państwami członkowskimi **i organizacjami pozarządowymi** organizować działania szkoleniowe na ich terytoriach.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 7

Wsparcie w zakresie zewnętrznych aspektów polityki azylowej

W kwestiach zewnętrznych, za zgodą Komisji, Urząd koordynuje wymianę informacji i wszelkie inne działania w zakresie aspektów wdrażania instrumentów i mechanizmów dotyczących wymiaru zewnętrznego wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Urząd koordynuje wymianę informacji i wszelkie inne działania dotyczące przesiedlania uchodźców na terenie Unii Europejskiej **przy uwzględnieniu zasady solidarności i zasady rozłożenia obciążenia**.

W ramach swoich uprawnień i zgodnie z art. 49, Urząd może **wspierać budowanie** zdolności krajów trzecich w ramach regionalnych programów ochrony.

Sekcja 2

Wsparanie państw członkowskich znajdujących się pod szczególną presją

Artykuł 8

Szczególna presja

Urząd koordynuje i wspiera wszelkie wspólne działania na rzecz państw członkowskich znajdujących się pod szczególną presją, zwłaszcza z racji swojego położenia geograficznego lub sytuacji demograficznej lub w sytuacjach charakteryzujących się nagłym i masowym napływem obywateli krajów trzecich, którzy mogą potrzebować ochrony międzynarodowej.

Artykuł 9

Gromadzenie i analiza informacji

1. Aby móc ocenić potrzeby państw członkowskich znajdujących się pod szczególną presją, Urząd gromadzi, opierając się między innymi na informacjach dostarczanych mu przez państwa członkowskie, UNHCR i **inne właściwe organizacje**, wszelkie użyteczne informacje umożliwiające identyfikację, przygotowanie i określenie środków nadzwyczajnych w celu zaradzenia szczególnej presji, zwłaszcza w ramach rozporządzenia (WE) nr .../2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca⁽¹⁾.

2. Opierając się na informacjach dostarczanych przez państwa członkowskie, Urząd sporządza wykaz dostępnych struktur i personelu, zwłaszcza w dziedzinie tłumaczenia pisemnego i ustnego i **pomocy we wstępnym gromadzeniu informacji w celu wspierania państw członkowskich w określaniu statusu**, oraz zdolności państw członkowskich pod względem przyjmowania azylantów i systematycznie analizuje te kwestie w celu promowania szybkiej i wiarygodnej wymiany informacji między poszczególnymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za kwestie azylowe.

Artykuł 10

Działania wspierające państwa członkowskie

Urząd koordynuje działania wspierające państwa członkowskie znajdujące się pod szczególną presją, a zwłaszcza podejmuje następujące działania:

- a) wdraża system wczesnego ostrzegania, za pomocą którego państwa członkowskie i **Komisja** powiadamiane są o ewentualnym masowym napływie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;

⁽¹⁾ Dz.U. L ..., s. ...

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- b) *na wniosek Komisji wdraża wiążący mechanizm solidarności w celu przeniesienia osób znajdujących się pod ochroną międzynarodową z państw członkowskich, których krajowe systemy azylowe znajdują się pod szczególną i nieproporcjonalną presją, w porozumieniu z UNHCR, zgodnie z przejrzystymi, jednoznacznymi i innymi niż uznaniowe zasadami;*
- c) koordynuje działania na rzecz państw członkowskich znajdujących się pod presją w celu ułatwienia pierwszej analizy wniosków o azyl przeprowadzanej przez właściwe władze krajowe;
- d) koordynuje działania umożliwiające szybkie stworzenie przez państwo członkowskie znajdujące się pod presją odpowiedniej infrastruktury przyjmowania, w szczególności zakwaterowania zastępczego, środków transportu i pomocy medycznej;
- e) koordynuje pracę zespołów wsparcia w dziedzinie azylu, których zasady funkcjonowania określone są w rozdziale 3.

Sekcja 3

Przyczynianie się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego

Artykuł 11

Gromadzenie i wymiana informacji

1. Urząd organizuje, koordynuje i promuje wymianę informacji dotyczących wdrożenia ogółu instrumentów z zakresu dorobku wspólnotowego w dziedzinie azylu między krajowymi organami właściwymi w kwestiach azylowych oraz między Komisją a tymi organami. W tym celu może on tworzyć bazy danych gromadzących dane rzeczowe, z zakresu prawodawstwa i orzecznictwa dotyczące instrumentów w dziedzinie azylu na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym.
2. Urząd gromadzi zwłaszcza następujące informacje *dotyczące*:
 - a) || rozpatrywania wniosków o przyznanie ochrony międzynarodowej przez organy administracyjne i władze krajowe;
 - b) || ustawodawstwa krajowego z dziedziny azylu i wprowadzanych w nim zmian, w tym orzecznictwa.

Artykuł 12

Sprawozdania i inne dokumenty Urzędu

1. Co roku Urząd sporządza sprawozdanie na temat sytuacji w dziedzinie azylu w Unii Europejskiej. W sprawozdaniu tym Urząd ocenia między innymi wyniki działań prowadzonych na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia i dokonuje ich całościowej analizy porównawczej, promując w ten sposób lepszą znajomość aktualnych dobrych praktyk przez państwa członkowskie oraz podnoszenie jakości, spójności i skuteczności wspólnego europejskiego systemu azylowego. **Sprawozdanie jest przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**
2. Na wniosek Komisji, po uzyskaniu opinii komitetu wykonawczego, o którym mowa w art. 32 i w ścisłej współpracy ze swoimi grupami roboczymi i Komisją, Urząd może sporządzać dokumenty techniczne dotyczące wdrażania instrumentów wspólnotowych z dziedziny azylu, takie jak wytyczne czy podręczniki postępowania. **UNHCR powinien mieć wiodący udział w opracowywaniu wytycznych UE w celu zapewnienia spójności ze standardami międzynarodowymi. W przypadku kwestii, w odniesieniu do których istnieją już wytyczne UNHCR, wytyczne te powinny służyć za punkt wyjścia dla praktycznej współpracy w celu zmniejszenia różnic praktycznych.**
3. **Na wniosek Parlamentu Europejskiego Urząd może sporządzać sprawozdania dotyczące szczegółowych aspektów wdrażania dorobku prawnego Wspólnoty w dziedzinie azylu, związanych z ochroną międzynarodową.**

Czwartek, 7 maja 2009 r.

ROZDZIAŁ 3

ZESPOŁY WSPARCIA W DZIEDZINIE AZYLU

Artykuł 13

Koordynacja

1. *Państwo lub państwa członkowskie znajdujące się pod szczególną presją mogą zwrócić się do Urzędu o oddelegowanie zespołu wsparcia w dziedzinie azylu. Wnioskujące państwo lub państwa członkowskie w szczególności dokonują opisu sytuacji, określają wszelkie cele i przewidywane wymogi dotyczące oddelegowania zgodnie z art. 18 ust. 1.*

2. *Odpowiadając na taki wniosek, Urząd może koordynować niezbędną pomoc techniczną i operacyjną dla państwa członkowskiego lub państw członkowskich oraz oddelegowanie na określony czas zespołu wsparcia w dziedzinie azylu na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego lub państw członkowskich w oparciu o plan operacyjny, o którym mowa w art. 18.*

Artykuł 14

Wsparcie techniczne

Zespoły wsparcia w dziedzinie azylu służą przede wszystkim wiedzą fachową – **jak uzgodniono w planie operacyjnym, o którym mowa w art. 18** – w zakresie usług tłumaczenia ustnego, posiadanymi informacjami o krajach pochodzenia oraz wiedzą w zakresie rozpatrywania wniosków azylowych i zarządzania nimi, w ramach działań wspierających państwa członkowskie prowadzonych przez Urząd zgodnie z art. 10.

Artykuł 15

Rezerwa interwencyjna w dziedzinie azylu

1. Na wniosek dyrektora wykonawczego Urzędu komitet wykonawczy, większością trzech czwartych głosów podejmuje decyzję w sprawie profili i łącznej liczby ekspertów, udostępnianych na potrzeby tworzenia zespołów wsparcia w dziedzinie azylu (rezerwa interwencyjna w dziedzinie azylu). Ta sama procedura obowiązuje w przypadku wszelkich późniejszych zmian profili i łącznej liczby ekspertów wchodzących w skład rezerwy interwencyjnej w dziedzinie azylu.

2. Udział państw członkowskich w rezerwie interwencyjnej w dziedzinie azylu odbywa się za pośrednictwem rezerwy krajowych ekspertów, ustanawianej stosownie do poszczególnych określonych profili poprzez mianowanie ekspertów o profilu odpowiadającym podanym wymogom.

Artykuł 16

Oddelegowanie

1. Na wniosek Urzędu państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o liczbie, nazwiskach i profilach ekspertów wchodzących w skład rezerwy krajowej, których są w stanie udostępnić w ciągu pięciu dni w celu stworzenia zespołów wsparcia w dziedzinie azylu. Na wniosek Urzędu państwa członkowskie, o ile nie znajdują się w wyjątkowej sytuacji poważnie wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych, wysyłają ekspertów. Państwo członkowskie miejsca pochodzenia zachowuje autonomię w wyborze personelu i określaniu okresu jego oddelegowania.

2. *Jeżeli państwa członkowskie nie są w stanie zapewnić wiedzy specjalistycznej uznawanej za niezbędną do działania Urzędu, może on przyjąć konieczne środki w celu pozyskania takiej wiedzy od innych niezależnych ekspertów i organizacji, korzystając z wiedzy forum doradczego.*

3. Wybierając skład zespołu wsparcia w dziedzinie azylu, który ma zostać oddelegowany, dyrektor wykonawczy Urzędu ma na uwadze szczególne okoliczności, w jakich znajduje się wnioskujące państwo członkowskie. Skład zespołu wsparcia w dziedzinie azylu ustala się według planu operacyjnego sporządzonego zgodnie z art. 18.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 17

Procedura podejmowania decyzji o oddelegowaniu

1. Wniosek o oddelegowanie zespołów wsparcia w dziedzinie azylu zgodnie z art. 16 ust. 1 zawiera opis sytuacji, ewentualne cele oraz szacunkowe potrzeby w zakresie oddelegowania. W razie potrzeby dyrektor wykonawczy może wysłać ekspertów Urzędu w celu dokonania oceny sytuacji we wnioskującym państwie członkowskim.
2. Dyrektor wykonawczy bezzwłocznie informuje komitet wykonawczy o oddelegowaniu zespołów wsparcia w dziedzinie azylu.
3. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję w sprawie wniosku o oddelegowanie zespołów wsparcia w dziedzinie azylu tak szybko, jak to możliwe i nie później niż w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Dyrektor wykonawczy o swojej decyzji powiadamia na piśmie wnioskujące państwo członkowskie i komitet wykonawczy jednocześnie, *podając główne powody decyzji*.
4. Jeśli dyrektor wykonawczy zdecyduje o oddelegowaniu jednego lub kilku zespołów wsparcia w dziedzinie azylu, Urząd i wnioskujące państwo członkowskie bezzwłocznie sporządzają plan operacyjny zgodnie z art. 18.
5. Bezzwłocznie po zatwierdzeniu planu operacyjnego dyrektor wykonawczy informuje o wymaganej liczbie i profilach ekspertów państwa członkowskie, z których zostaną oddelegowani eksperci do zespołów wsparcia w dziedzinie azylu. Informacje te dostarczane są na piśmie krajowym punktem kontaktowym, o których mowa w art. 19 i zawierają przewidzianą datę oddelegowania. Krajowe punkty kontaktowe otrzymują również egzemplarz planu operacyjnego.
6. Jeżeli dyrektor wykonawczy jest nieobecny lub nie może sprawować swojej funkcji, decyzje dotyczące oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu podejmuje kierownik działu.

Artykuł 18

Plan operacyjny

1. Dyrektor wykonawczy i wnioskujące państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny, w którym w sposób szczegółowy określone są warunki oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu. Plan operacyjny zawiera następujące elementy:
 - a) opis sytuacji wraz ze sposobem postępowania, a także cele oddelegowania, w tym cel operacyjny;
 - b) przewidywany okres oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu;
 - c) geograficzny obszar odpowiedzialności we wnioskującym państwie członkowskim, do którego zostaną oddelegowane zespoły wsparcia w dziedzinie azylu;
 - d) opis zadań i specjalne instrukcje, w tym instrukcje dotyczące baz danych, z których członkowie zespołów wsparcia w dziedzinie azylu mogą korzystać i sprzętu, jaki mają oni prawo stosować w przyjmującym państwie członkowskim;
 - e) skład zespołu wsparcia w dziedzinie azylu.
2. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody zarówno dyrektora wykonawczego jak i wnioskującego państwa członkowskiego. Urząd bezzwłocznie przesyła uczestniczącym państwom członkowskim egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 19

Krajowy punkt kontaktowy

Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy, odpowiedzialny za komunikację z Urzędem odnośnie do wszelkich kwestii dotyczących zespołów wsparcia w dziedzinie azylu. Krajowy punkt kontaktowy pełni stały dyżur.

Artykuł 20

Punkt kontaktowy na poziomie Wspólnoty

1. Dyrektor wykonawczy wyznacza jednego lub kilku ekspertów Urzędu, którzy wypełniają rolę punktu kontaktowego na poziomie Wspólnoty i odpowiedzialni są za koordynację. Dyrektor wykonawczy informuje przyjmujące państwo członkowskie o wyznaczonych osobach.
2. Punkt kontaktowy na poziomie Wspólnoty występuje w imieniu Urzędu we wszystkich kwestiach z zakresu oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu. W szczególności do jego zadań należy:
 - a) pełnienie roli pośrednika między Urzędem a przyjmującym państwem członkowskim;
 - b) pełnienie roli pośrednika między Urzędem a członkami zespołów wsparcia w dziedzinie azylu i zapewnianie, w imieniu Urzędu, wsparcia w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych z warunkami oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu;
 - c) nadzorowanie prawidłowej realizacji planu operacyjnego;
 - d) informowanie Urzędu o wszystkich aspektach oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu.
3. Dyrektor wykonawczy Urzędu może zezwolić punktowi kontaktowemu na udział w rozstrzygnięciu sporów dotyczących realizacji planu operacyjnego i oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu.
4. Wykonując swoje zadania punkt kontaktowy na poziomie Wspólnoty przyjmuje instrukcje wyłącznie od Urzędu.

Artykuł 21

Odpowiedzialność cywilna

1. *Jeżeli członkowie zespołu wsparcia w dziedzinie azylu interweniują w przyjmującym państwie członkowskim, to za szkody spowodowane przez nich w czasie wykonywania działań odpowiedzialne jest przyjmujące państwo członkowskie, zgodnie ze swoim prawem krajowym.*
2. *Jeżeli szkody te nastąpiły na skutek poważnego zaniedbania lub działania umyślnego, przyjmujące państwo członkowskie może wystąpić do rodzimego państwa członkowskiego o zwrot wszelkich kwot, które wypłaciło ofiarom lub osobom upoważnionym w ich imieniu.*
3. *Zachowując możliwość dochodzenia swoich praw względem stron trzecich, każde państwo członkowskie zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec przyjmującego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego, chyba że szkody nastąpiły na skutek poważnego zaniedbania lub działania umyślnego.*
4. *Wszelkie spory pomiędzy państwami członkowskimi dotyczące stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, które nie mogą być rozwiązane w drodze negocjacji, są przez nie przedkładane Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 239 Traktatu.*
5. *Zachowując możliwość dochodzenia swoich praw względem stron trzecich, Urząd pokrywa koszty związane ze szkodami w wyposażeniu Urzędu poniesionymi w czasie oddelegowania, z wyjątkiem przypadków poważnego zaniedbania lub działania umyślnego.*

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 22

Odpowiedzialność karna

Podczas oddelegowania zespołu wsparcia w dziedzinie azylu członków zespołu traktuje się tak samo jak funkcjonariuszy przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

Artykuł 23

Koszty

Urząd w pełni pokrywa następujące koszty ponoszone przez państwa członkowskie, które udostępniają swoich ekspertów na potrzeby oddelegowania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu:

- a) koszty podróży z państwa członkowskiego miejsca pochodzenia do przyjmującego państwa członkowskiego i z przyjmującego państwa członkowskiego do państwa członkowskiego miejsca pochodzenia;
- b) koszty szczepień;
- c) koszty wymaganego specjalnego ubezpieczenia;
- d) koszty opieki zdrowotnej;
- e) diety dzienne, w tym koszty zakwaterowania;
- f) koszty wyposażenia technicznego Urzędu.

ROZDZIAŁ 4

ORGANIZACJA URZĘDU

Artykuł 24

Organy Urzędu

Na struktury kierownicze i struktury zarządzania Urzędu składają się:

- a) zarząd;
- b) dyrektor wykonawczy i jego personel;
- c) komitet wykonawczy;
- d) forum doradcze.

Artykuł 25

Skład zarządu

1. Każde państwo członkowskie mianuje jednego członka zarządu, a Komisja – dwóch członków.
2. Zastępca może reprezentować członka zarządu lub mu towarzyszyć. W przypadku towarzyszenia członkowi, zastępca uczestniczy w posiedzeniu bez prawa głosu.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

3. Członkowie zarządu są mianowani na podstawie swojego doświadczenia i wysokiej jakości kompetencji w dziedzinie azylu.
4. UNHCR jest członkiem zarządu z urzędu, bez prawa głosu.
5. Kadencja członków zarządu trwa trzy lata. Może ona zostać przedłużona. Po upływie swojej kadencji lub w przypadku ustąpienia, członkowie pełnią swoją funkcję aż do czasu przedłużenia kadencji lub ich zastąpienia.

Artykuł 26

Przewodnictwo zarządu

1. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego. Wiceprzewodniczący zastępuje przewodniczącego z urzędu w przypadku, gdy ten nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.
2. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego trwa 3 lata i może zostać przedłużona tylko jeden raz. Jednakże jeżeli w którymkolwiek momencie kadencji przewodniczący lub wiceprzewodniczący tracą status członków zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym momencie.

Artykuł 27

Posiedzenia zarządu

1. Posiedzenia zarządu zwoływane są przez jego przewodniczącego. Dyrektor wykonawczy Urzędu bierze udział w obradach.
2. Zarząd zbiera się co najmniej dwa razy do roku na posiedzeniach zwyczajnych. Ponadto zbiera się on także z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jednej trzeciej jego członków. Przewodniczący zwołuje dodatkowe posiedzenia zarządu na wniosek przynajmniej jednej trzeciej jego członków.
3. Zarząd może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
4. Z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego, członkowie zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
5. Urząd zapewnia obsługę sekretarską zarządu.

Artykuł 28

Zasady głosowania

1. Zarząd podejmuje swoje decyzje bezwzględną większością głosów wszystkich swoich członków z prawem głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma prawo oddać jeden głos. W przypadku nieobecności członka jego zastępca jest uprawniony do wykonywania jego prawa głosu.
2. Dyrektor wykonawczy Urzędu nie bierze udziału w głosowaniu.
3. Przewodniczący bierze udział w głosowaniu.
4. Państwa członkowskie, które nie uczestniczą w pełni w dorobku wspólnotowym w dziedzinie azylu, nie biorą udziału w głosowaniu gdy zarząd, w ramach swoich uprawnień w zakresie zarządzania Urzędem, określonych w art. 29, orzeka na podstawie instrumentów wspólnotowych, w których nie biorą one udziału.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

5. Szczegółowe zasady głosowania, między innymi zasady występowania członków w imieniu innego członka, jak również, w miarę potrzeby, wymagania odnośnie kworum określone są w regulaminie wewnętrznym zarządu.

Artykuł 29

Obowiązki zarządu

Zarząd dba, aby Urząd realizował zadania, które zostały mu powierzone. Jest on organem odpowiedzialnym za planowanie i nadzorowanie Urzędu. Zarząd w szczególności wykonuje następujące czynności:

- a) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
- b) mianuje dyrektora wykonawczego według zasad przewidzianych w art. 30; sprawuje władzę dyscyplinarną wobec dyrektora wykonawczego oraz, w stosownych przypadkach, zawiesza go lub odwołuje;
- c) przyjmuje ogólne roczne sprawozdanie z działalności Urzędu i do dnia 15 czerwca następnego roku przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i || Trybunałowi Obrachunkowemu. Sprawozdanie ogólne podawane jest do wiadomości publicznej;
- d) przyjmuje, do dnia 30 września każdego roku, większością trzech czwartych głosów swoich członków z prawem głosu, na podstawie projektu przedstawionego przez dyrektora wykonawczego || i po zasięgnięciu opinii Komisji, program prac Urzędu na nadchodzący rok i przedkłada go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji. Program prac przyjmowany jest zgodnie z roczną procedurą budżetową i programem działalności legislacyjnej Wspólnoty w dziedzinie azylu;
- e) wykonuje swoje obowiązki związane z budżetem Urzędu w zastosowaniu przepisów rozdziału 5;
- f) ustanawia szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, w zastosowaniu art. 43 niniejszego rozporządzenia;
- g) przyjmuje ustalenia językowe dotyczące Urzędu zgodnie z art. 42;
- h) określa strukturę organizacyjną Urzędu i przyjmuje jego politykę kadrową zgodnie z przepisami zawartymi w art. 39;
- i) przyjmuje, po zasięgnięciu opinii Komisji, wieloletni plan w dziedzinie polityki kadrowej;
- j) podejmuje wszelkie decyzje umożliwiające Urzędowi wykonywanie swoich uprawnień, których zakres określono w niniejszym rozporządzeniu;
- k) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące stworzenia i – w stosownych przypadkach – rozwoju systemów informacji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a zwłaszcza portalu informacji, o którym mowa w art. 4 lit. b);
- l) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące stworzenia i – w stosownych przypadkach – rozwoju wewnętrznych zasad działania Urzędu;
- m) sprawuje władzę dyscyplinarną wobec dyrektora wykonawczego;
- n) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego i po zasięgnięciu opinii Komisji.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 30

Mianowanie dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy Urzędu mianowany jest przez zarząd na okres 5 lat **zgodnie z procedurą współpracy przewidzianą niniejszym artykułem. Dyrektor wykonawczy mianowany zostaje na podstawie swoich kompetencji, doświadczenia w dziedzinie azylu oraz umiejętności administracyjnych i zarządczych. Procedura współpracy jest następująca:**

a) **Komisja sporządza wykaz kandydatów wybranych na podstawie przejrzystej procedury w wyniku zaproszenia do zgłaszania kandydatur; przed mianowaniem na stanowisko dyrektora kandydaci zostaną poproszeni o dokonanie prezentacji przed Radą oraz właściwą komisją lub komisjami Parlamentu Europejskiego oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania;**

b) **Parlament Europejski i Rada wyrażają wówczas swoje opinie i wskazują preferowanych kandydatów;**

c) **Zarząd mianuje dyrektora wykonawczego uwzględniając przy tym wyżej wymienione opinie.**

W ciągu dziewięciu miesięcy poprzedzających zakończenie pięcioletniego okresu Komisja wykonuje ocenę, w ramach której oceniane są w szczególności:

— wyniki osiągnięte przez dyrektora wykonawczego;

— rola i potrzeby Urzędu w nadchodzących latach.

2. Zarząd, działając na wniosek Komisji, uwzględniając sprawozdanie z oceny i wyłącznie wtedy, gdy jest to uzasadnione ze względu na rolę i potrzeby Urzędu, może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jednokrotnie, maksymalnie o 3 lata.

3. Zarząd informuje Parlament Europejski o zamiarze przedłużenia kadencji dyrektora. W ciągu miesiąca poprzedzającego przedłużenie kadencji, dyrektor wykonawczy **zostaje** wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą(-ymi) komisją(-ami) Parlamentu Europejskiego i odpowiedź na pytania członków tych komisji.

Artykuł 31

Obowiązki dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy, który zachowuje niezależność podczas pełnienia swoich obowiązków, zarządza Urzędem. Dyrektor wykonawczy informuje zarząd o swoich działaniach.

2. Bez uszczerbku dla kompetencji Komisji i zarządu, dyrektor wykonawczy nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu lub jakiegokolwiek innego organu.

3. Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać dyrektora wykonawczego do przedstawienia sprawozdania z realizacji powierzonych mu zadań.

4. Dyrektor wykonawczy jest ustawowym przedstawicielem Urzędu.

5. Dyrektor wykonawczy może korzystać z pomocy jednego lub kilku kierowników działu. Jeżeli dyrektor wykonawczy jest nieobecny lub nie może sprawować swojej funkcji, decyzje podejmuje w jego imieniu kierownik działu.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

6. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za:
 - a) bieżące administrowanie Urzędem;
 - b) sporządzanie projektów programów prac Urzędu po zasięgnięciu opinii Komisji;
 - c) wykonywanie programów prac oraz decyzji przyjętych przez zarząd;
 - d) sporządzanie sprawozdań o krajach pochodzenia, określonych w art. 4 lit. d);
 - e) przygotowanie projektu rozporządzenia finansowego Urzędu, które uchwalane jest przez zarząd na mocy art. 38 oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia;
 - f) przygotowanie projektu preliminarza przychodów i wydatków Urzędu oraz realizacji jego budżetu;
 - g) wykonywanie w stosunku do pracowników Urzędu uprawnień określonych w art. 39;
 - h) wszelkie kwestie kadrowe; dyrektor podejmuje wszelkie decyzje dotyczące zarządzania systemami informacji przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, a zwłaszcza portalem informacji, o którym mowa w art. 4 lit. b);
 - i) podejmowanie wszelkich decyzji dotyczących zarządzania wewnętrznymi strukturami administracyjnymi Urzędu.

Artykuł 32

Komitet wykonawczy

1. Aby zwiększyć skuteczność i tempo prowadzonych prac, Urząd ustanawia komitet wykonawczy, składający się z 8 członków, mianowanych spośród członków zarządu.
2. Komisja z urzędu jest członkiem komitetu wykonawczego. Zarząd Urzędu określa zasady mianowania pozostałych członków komitetu wykonawczego.
3. Posiedzenia komitetu wykonawczego odbywają się regularnie na zaproszenie dyrektora wykonawczego lub na wniosek przynajmniej jednej trzeciej jego członków, nie rzadziej jednak niż cztery razy do roku. Zasady funkcjonowania komitetu określone są w regulaminie wewnętrznym Urzędu i podawane do wiadomości publicznej.
4. Kadencja członków komitetu wykonawczego odpowiada kadencji członków zarządu.
5. W razie potrzeby organizowane są posiedzenia komitetu wykonawczego poświęcone specyficznym kwestiom.
6. Zadaniem komitetu wykonawczego jest doradzanie dyrektorowi wykonawczemu Urzędu i przedstawianie zarządowi, na jego wniosek lub z własnej inicjatywy, opinii dotyczących programu prac Urzędu i wszystkich jego działań, oraz we wszystkich przypadkach, gdy Urząd musi szybko podejmować decyzje, zwłaszcza w ramach przepisów rozdziału 3 dotyczących wysyłania zespołów wsparcia w dziedzinie azylu do państw członkowskich znajdujących się pod szczególną presją.
7. Urząd służy komitetowi wykonawczemu wsparciem technicznym i logistycznym oraz zapewnia obsługę sekretarską jego posiedzeń.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

8. Na wniosek komitetu wykonawczego przedstawiciele UNHCR mogą brać udział w jego pracach, bez prawa głosu.
9. Komitet wykonawczy może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.

Artykuł 33

Grupy robocze

1. W ramach przyznanych mu uprawnień, których zakres określono w niniejszym rozporządzeniu, Urząd może powoływać grupy robocze, składające się z ekspertów z właściwych podmiotów działających w dziedzinie azylu z państw członkowskich, w tym wyspecjalizowanych sędziów. Eksperti mogą być zastępowani przez zastępców, mianowanych w tym samym czasie.
2. Komisja z urzędu uczestniczy w grupach roboczych. Przedstawiciele UNHCR mogą brać udział w posiedzeniach grup roboczych Urzędu, w zależności od poruszanych kwestii – w ich części lub całości.
3. Grupy robocze mogą zapraszać na swoje posiedzenia każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie, a zwłaszcza przedstawicieli organizacji pozarządowych działających w dziedzinie azylu.

||

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 34

Budżet

1. Preliminarz wszystkich przychodów i wydatków Urzędu jest sporządzany na każdy rok budżetowy, który odpowiada rokowi kalendarzowemu, i jest wykazywany w budżecie Urzędu.
2. Przychody i wydatki budżetowe są zrównoważone.
3. Niezależnie od innych zasobów, przychody Urzędu obejmują następujące elementy:
 - a) wkład Wspólnoty, wpisany do ogólnego budżetu Unii Europejskiej;
 - b) wszelkie dobrowolne wkłady państw członkowskich;
 - c) należności za publikacje, szkolenia lub wszelkie inne usługi świadczone przez Urząd.
4. Wydatki Agencji obejmują między innymi wynagrodzenie pracowników, koszty administracyjne i koszty infrastruktury, koszty operacyjne oraz wydatki związane z umowami lub konwencjami zawartymi przez Urząd.

Artykuł 35

Sporządzanie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza przychodów i wydatków Agencji na następny rok, zawierający plan zatrudnienia i przedkłada go zarządowi.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

2. Na podstawie tego projektu zarząd opracowuje preliminarz przychodów i wydatków Urzędu na następny rok budżetowy.
3. Projekt preliminarza przychodów i wydatków Urzędu przekazywany jest Komisji || do dnia 10 lutego. Zarząd przekazuje Komisji ostateczną wersję tego preliminarza, który obejmuje między innymi projekt planu zatrudnienia || do dnia 31 marca.
4. Komisja przedkłada preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (zwanymi dalej „władzą budżetową”), wraz ze wstępnym projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wpisuje do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej taką prognozę planu zatrudnienia, jaką uważa za konieczną, oraz kwotę dotacji, która obciąży budżet ogólny, przedkładany władzy budżetowej zgodnie z art. 272 Traktatu.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przyznane na dotację dla Urzędu.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Urzędu.
8. Zarząd przyjmuje budżet Urzędu. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W razie konieczności budżet jest odpowiednio dostosowywany.
9. Zarząd, tak szybko, na ile to możliwe, powiadamia władzę budżetową o zamiarze realizacji projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania budżetu, w szczególności projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub nabycie budynków. Informuje on o tym Komisję.
10. Jeśli oddział władzy budżetowej powiadomił o swoim zamiarze wydania opinii, przesyła ją zarządowi w terminie sześciu tygodni od dnia powiadomienia o projekcie.

Artykuł 36

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Urzędu.
2. Co roku dyrektor wykonawczy przekazuje władzy budżetowej wszelkie istotne informacje dotyczące wyników procedur oceny.

Artykuł 37

Prezentacja sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Do dnia 1 marca następnego roku budżetowego, księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Księgowy Komisji sporządza skonsolidowane tymczasowe sprawozdania finansowe instytucji i zdecentralizowanych organów zgodnie z art. 128 rozporządzenia *finansowego*.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

2. Do dnia 31 marca następnego roku budżetowego, księgowy Komisji przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe Urzędu wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy przekazywane jest również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
3. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat tymczasowego sprawozdania finansowego Urzędu, zgodnie z przepisami art. 129 rozporządzenia *finansowego*, dyrektor wykonawczy sporządza, na własną odpowiedzialność, ostateczne sprawozdanie finansowe Urzędu i przedkłada je zarządowi do zaopiniowania.
4. Zarząd wydaje opinię na temat ostatecznego sprawozdania finansowego Urzędu.
5. Do dnia 1 lipca następnego roku budżetowego, dyrektor wykonawczy przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu ostateczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią zarządu.
6. Ostateczne sprawozdanie finansowe jest publikowane.
7. Do dnia 30 września dyrektor wykonawczy przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Przekazuje on również tę odpowiedź zarządowi.
8. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego żądanie, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 146 ust. 3 rozporządzenia *finansowego*.
9. Do dnia 15 maja roku $n + 2$ Parlament Europejski, zgodnie z zaleceniem Rady stanowiącej większość kwalifikowaną, udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy n .

Artykuł 38

Rozporządzenie finansowe

Po zasięgnięciu opinii Komisji, zarząd przyjmuje rozporządzenie finansowe mające zastosowanie do Urzędu. Przyjęte przepisy nie mogą odbiegać od przepisów rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 || z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, chyba że jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby operacyjne Urzędu oraz za uprzednią zgodą Komisji.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY DOTYCZĄCE PERSONELU

Artykuł 39

Personel

1. Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz przepisy przyjęte wspólnie przez instytucje UE w celu zastosowania wspomnianego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia mają zastosowanie do pracowników Urzędu, w tym dyrektora wykonawczego.
2. Zarząd w porozumieniu z Komisją przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, przewidziane w art. 110 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

3. Urząd wykonuje w stosunku do swoich pracowników kompetencje nadane – na mocy regulaminu pracowniczego – organowi powołującemu i – na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników – organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę.

4. Zarząd może przyjąć przepisy umożliwiające zatrudnienie w Urzędzie oddelegowanych ekspertów krajowych z państw członkowskich.

Artykuł 40

Przywileje i immunitety

Postanowienia Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich mają zastosowanie do Urzędu.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 41

Status prawny

1. Urząd jest organem Wspólnoty **ustanowionym zgodnie z art. 185 rozporządzenia finansowego**. Posiada on osobowość prawną.

2. W każdym państwie członkowskim Urząd posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym osobom prawnym przez prawo krajowe. Urząd może zwłaszcza nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.

3. Przedstawicielem Urzędu jest jego dyrektor wykonawczy.

4. Siedziba Urzędu znajduje się w [...]. ||

Artykuł 42

Ustalenia językowe

1. Przepisy rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽¹⁾ mają zastosowanie do Urzędu.

2. Bez uszczerbku dla decyzji podejmowanych na mocy art. 290 Traktatu, ogólne roczne sprawozdanie z działalności Urzędu i roczny program prac, o których mowa w art. 29 lit. c) i d), sporządzane są we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

3. Tłumaczenia niezbędne dla funkcjonowania Urzędu wykonuje Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

4. Zarząd określa praktyczne zasady wdrażania ustaleń językowych.

⁽¹⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Artykuł 43

Dostęp do dokumentów

1. **Agencja opracowuje dobre praktyki administracyjne służące zapewnieniu jak największej przejrzystości swych działań.** Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 || mają zastosowanie do dokumentów będących w posiadaniu Urzędu.
2. Zarząd przyjmuje praktyczne zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w okresie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Decyzje podjęte przez Urząd w zastosowaniu art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, na warunkach określonych odpowiednio w art. 195 i 230 Traktatu.
4. Operacje przetwarzania danych osobowych przez Urząd podlegają przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 ||.

Artykuł 44

Zasady bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności

1. Urząd stosuje zasady bezpieczeństwa określone w decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny ⁽¹⁾. Obejmuje to między innymi przepisy dotyczące wymiany informacji niejawnych, ich przetwarzania i przechowywania.
2. Urząd stosuje także zasady bezpieczeństwa dotyczące przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności, przyjęte i stosowane przez Komisję ||.

Artykuł 45

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. **W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań stosowane są bez ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999.**
2. **Urząd przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. oraz bezzwłocznie wydaje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Urzędu.**
3. **Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy i instrumenty wykonawcze wyraźnie zastrzegają, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą w razie konieczności przeprowadzać kontrole na miejscu wśród beneficjentów środków Urzędu oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.**

Artykuł 46

Przepisy dotyczące odpowiedzialności

1. Odpowiedzialność umowna Urzędu podlega prawu właściwemu dla danej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do orzekania na mocy klauzuli arbitrażowych umieszczonych w umowie zawartej przez Urząd.
3. W razie odpowiedzialności pozaumownej Urząd, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla porządków prawnych państw członkowskich, naprawia wszelkie szkody spowodowane przez Urząd lub jego pracowników w trakcie pełnienia przez nich obowiązków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

4. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3.
5. Odpowiedzialność osobistą pracowników wobec Urzędu regulują przepisy regulaminu pracowniczego lub warunków zatrudnienia mające do nich zastosowanie.

Artykuł 47

Ocena i przegląd

1. Najpóźniej trzy lata od *rozpoczęcia przez Urząd działalności zgodnie z art. 54*, Urząd zleca niezależną zewnętrzną ocenę swoich osiągnięć, zgodnie z zakresem uprawnień określonym przez zarząd w porozumieniu z Komisją. Ocena ta dotyczy wpływu Urzędu na praktyczną współpracę w dziedzinie azyłu i na wspólny europejski system azylowy. W trakcie oceny badana jest zwłaszcza ewentualna potrzeba dostosowania lub rozszerzenia zakresu zadań Urzędu, w tym skutki finansowe takiego dostosowania lub rozszerzenia zakresu zadań. W ramach oceny analizuje się również czy struktura zarządzania Urzędu jest dostosowana do wykonywanych przez niego zadań. W ocenie brane są pod uwagę opinie zainteresowanych stron, zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i krajowym.
2. Zarząd, w porozumieniu z Komisją, decyduje o harmonogramie przyszłych ocen, biorąc pod uwagę wynik sprawozdania z oceny, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 48

Kontrola administracyjna

Działania Urzędu podlegają nadzorowi Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z postanowieniami art. 195 Traktatu.

Artykuł 49

Współpraca z krajami trzecimi i stowarzyszonymi

1. W pracach Urzędu mogą uczestniczyć państwa, które zawarły ze Wspólnotą || umowy na mocy których przyjęły i stosują przepisy wspólnotowe w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem. W oparciu o stosowne postanowienia tych umów, dokonuje się uzgodnień określających w szczególności charakter, zakres i zasady udziału tych krajów w pracach Urzędu. Uzgodnienia obejmują zwłaszcza przepisy dotyczące udziału w inicjatywach podejmowanych przez Urząd, wkładu finansowego i personelu. W odniesieniu do kwestii kadrowych, umowy te w żadnym wypadku nie naruszają regulaminu pracowniczego urzędników || oraz warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.
2. W odniesieniu do kwestii dotyczących swojej działalności i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do realizacji swoich zadań, za zgodą Komisji **oraz w granicach swojego mandatu**, Urząd ułatwia współpracę operacyjną państw członkowskich z krajami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej i może również współpracować z właściwymi organami krajów trzecich, w kwestiach technicznych w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w ramach ustaleń roboczych dokonanych z tymi organami, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu.

Artykuł 50

Współpraca Urzędu z || UNHCR

Urząd współpracuje z UNHCR w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w ramach ustaleń roboczych dokonanych z UNHCR.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Urząd może udzielać dotacji UNHCR. Celem tych dotacji jest finansowanie działań umożliwiających Urzędowi wykorzystywanie wiedzy fachowej UNHCR w dziedzinie azylu w sposób stały i ciągły. Stanowią one element uprzywilejowanych stosunków w ramach współpracy Urzędu z UNHCR, określonych w niniejszym artykule oraz w art. 2 ust. 5, art. 9 ust. 1, art. 25 ust. 4, art. 32 ust. 8, art. 33 ust. 2 i art. 51 ust. 4. Zgodnie z art. 75 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, zastosowanie mają stosowne przepisy rozporządzenia finansowego oraz przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia.

Artykuł 51

Forum doradcze

1. **Urząd ściśle współpracuje z organizacjami pozarządowymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednimi właściwymi jednostkami prowadzącymi działalność w dziedzinie polityki azylowej na szczeblach krajowym, europejskim i międzynarodowym oraz ustanawia w tym celu forum doradcze.**
2. **Organy lokalne odgrywają ważną rolę i dysponują doświadczeniem w dziedzinie polityki azylowej, należy je zatem włączyć do forum doradczego.**
3. **Forum doradcze stanowi mechanizm wymiany informacji i gromadzenia wiedzy. Zapewnia ono ścisłą współpracę Urzędu z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.**
4. **Wszystkie zainteresowane strony, właściwe w rozumieniu przepisów ust. 1, mogą uczestniczyć w forum doradczym. Urząd zwraca się do członków forum doradczego w zależności od konkretnych potrzeb w obszarach, które zostały określone jako priorytetowe dla pracy Urzędu.**

UNHCR jest członkiem forum doradczego z urzędu.

5. **Urząd zwraca się do forum doradczego zwłaszcza o:**
 - a) **przedstawianie zarządowi sugestii dotyczących rocznego programu prac przyjmowanego na mocy art. 29 lit. d);**
 - b) **przekazywanie zarządowi informacji zwrotnych i sugerowania mu propozycji działań następczych w odniesieniu do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 29 lit. c), oraz sprawozdania rocznego na temat sytuacji w dziedzinie azylu w Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 12 ust. 1; oraz**
 - c) **informowanie zarządu, dyrektora wykonawczego i komitetu wykonawczego o wnioskach i zaleceniach z konferencji, seminariów oraz posiedzeń, których tematy mogą mieć znaczenie dla prac Urzędu.**
6. **Forum doradcze odbywa się pod zwierzchnictwem dyrektora wykonawczego.**
7. **Forum doradcze zbiera się co najmniej dwa razy do roku**

Artykuł 52

Współpraca z FRONTEX-em, FRA i innymi organami wspólnotowymi oraz organizacjami międzynarodowymi

Urząd współpracuje z organami wspólnotowymi prowadzącymi działania związane z jego dziedziną działalności, a zwłaszcza z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX) i FRA oraz z organizacjami międzynarodowymi w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w ramach ustaleń roboczych dokonanych z tym organami, zgodnie z postanowieniami Traktatu || i przepisami w sprawie uprawnień tych organów.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

Współpraca pozwala stworzyć efekt synergii między zainteresowanymi organami i uniknąć powielania prac prowadzonych w ramach uprawnień posiadanych przez te organy.

Artykuł 53

Porozumienie w sprawie siedziby i zasady funkcjonowania

Niezbędne przepisy dotyczące pomieszczeń, jakie należy Urzędowi zapewnić w przyjmującym je państwie członkowskim i obiektów udostępnianych przez to państwo, a także specyficzne przepisy mające zastosowanie do dyrektora wykonawczego, członków zarządu, pracowników Urzędu i do członków ich rodzin w przyjmującym państwie członkowskim, określane są w porozumieniu w sprawie siedziby między Urzędem a państwem przyjmującym, zawierany po uzyskaniu zgody zarządu. Państwo członkowskie przyjmujące Urząd zapewnia mu najlepsze możliwe warunki dla prowadzenia działalności, w tym w zakresie wielojęzycznej edukacji o charakterze europejskim i odpowiednich połączeń transportowych.

Artykuł 54

Rozpoczęcie działalności Urzędu

Urząd rozpoczyna działalność najpóźniej rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja odpowiada za stworzenie i uruchomienie Urzędu do momentu osiągnięcia przez niego zdolności operacyjnej do wykonywania własnego budżetu.

W tym celu:

- do czasu objęcia stanowiska przez dyrektora wykonawczego Urzędu, mianowanego przez zarząd według zasad określonych w *art. 30*, obowiązki dyrektora wykonawczego Urzędu może wypełniać urzędnik Komisji w funkcji dyrektora tymczasowego;
- zadania powierzane Urzędowi mogą realizować urzędnicy Komisji pod nadzorem dyrektora tymczasowego lub dyrektora wykonawczego;

Dyrektor tymczasowy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków przewidzianych w budżecie Urzędu, po uzyskaniu zgody zarządu i zawierać umowy, w tym umowy o pracę, po zatwierdzeniu planu zatrudnienia Urzędu.

Artykuł 55

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ||

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący